

Liturgie voor de viering van zondag 8 december 2019 (Advent 2)

Plaats: Ontmoetingskerk

Aanvangstijd: 10.00 uur

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Orgel: Marjan Klein

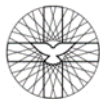
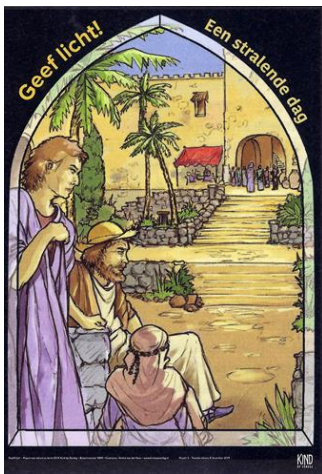
Lector: Marijke Maris-Baan

Vocaal kwartet Ontmoetingskerk: Menso Bosma, Eugène Broekman, Marieke ter Horst en Leontien Kurpershoek

Kindernevendienst: Groep 1 tot en met 7

Tienernevendienst: Groep 8 tot en met klas 3

Thema: Een stralende dag

**Protestantse
Kerk**

Protestantse gemeente te IJsselstein

De Paaskaars brandt

Orgelspel vooraf

De dienstdoende ambtsdragers komen binnen

Welkom door de voorganger

AAN HET BEGIN

Toewijding door stil gebed en met orgelspel

We gaan staan

Groet

Bemoediging

We zingen: Intochtslied (staande): Psalm 72: 3 en 4

We gaan weer zitten

We staan stil bij de Adventskaarsen:

Eén kaarsje brandt,
 maar kijk, er komt een lichtje bij.
 Het tweede kaarsje gaat nu aan;
 een stralende toekomst voor jou en mij.

We zingen een gebed aan het begin: Lied 463:1, 3 en 4 (*Liedboek voor de kerken*)

Smeekebed, dat we besluiten met het zingen van: *'Heer, ontferm U!'*

(Gebed uit de Filippijnen)

v: Midden in honger en oorlog

g: VIEREN WIJ DE BELOFTE VAN OVERVLOED EN LIEFDE

v: Midden in onderdrukking en tirannie

g: VIEREN WIJ DE BELOFTE VAN DIENSTBAARHEID EN VRIJHEID

v: Midden in twijfel en wanhoop

g: VIEREN WIJ DE BELOFTE VAN GELOOF EN HOOP

v: Midden in vrees en bedrog

g: VIEREN WIJ DE BELOFTE VAN VREUGDE EN OPRECHTHEID

v: Midden in haat en dood

g: VIEREN WIJ DE BELOFTE VAN LIEFDE EN LEVEN

v: Midden in zonde en verval

g: VIEREN WIJ DE BELOFTE VAN VERLOSSING EN VERNIEUWING

v: Midden in de dood aan alle kanten

g: VIEREN WIJ DE BELOFTE VAN DE LEVENDE CHRISTUS

Zo zingen en bidden we samen:

...

(W.R. van der Zee, *Vlam van de Geest*, p. 43)

We zingen: Lied 916

DIENST VAN HET WOORD

Gebed om de opening van het Woord:

*God van vrede,
 U hebt ons geschapen
 onderscheiden van elkaar,
 maar niet los van elkaar.
 Uw liefde verbindt ons,
 wekt in ons het verlangen*

naar een vredevol samenleven.

Wij bidden U:

open onze oren

voor wat U ons te zeggen hebt,

open ons hart

voor het verlangen naar vrede en welzijn

van onze naaste.

Raak ons aan en beweeg ons

tot solidariteit en verantwoordelijkheid

tot een grotere rechtvaardigheid.

Dat bidden we u voor de nevendiensten hier.

Voor de mensen die thuis met ons verbonden zijn.

En voor ieder die waar dan ook samenkomt rond uw woord.

Laat ons zo bouwen aan uw Rijk van Vrede en Geluk,

naar het voorbeeld van Jezus Christus,

uw Zoon en onze Heer.

Amen.

Gesprek met de kinderen

Micha komt weer op en stelt zichzelf voor. Hij heeft een zonnebril op. Hij kijkt om zich heen en zegt: 'Zo, wat een weertje zeg! Wat zal het zijn, een graadje of vijftientig? Het is zo'n dag om zonder jas naar buiten te gaan, ijsjes te eten en een duik in de zee te nemen.' Micha schiet wat mensen/kinderen aan. 'Vind jij het ook zo'n stralende dag?' Micha gaat er eens goed voor zitten, zet zijn zonnebril af en kijkt de ruimte in. 'Het is natuurlijk te koud om in de zee te zwemmen. En het is ook niet echt een zomerweertje buiten. En toch kan het een stralende dag zijn. Als mensen vrolijk zijn, dan is het een stralende dag. Vandaag horen we een verhaal over Jeruzalem. Dat kan een stralende stad worden, waar de mensen goed voor elkaar zijn.' Micha laat de poster zien die bij de tweede adventszondag hoort.

We zingen met de kinderen: *'Jezus zegt, dat Hij hier van ons verwacht'*

*1. Jezus zegt, dat Hij hier van ons verwacht,
dat wij zijn als kaarsjes, brandend in de nacht.
En Hij wenst, dat ieder tot zijn ere schijn',
jij in jouw klein hoekje en ik in 't mijn!*

*2. Jezus zegt, dat Hij ieders kaarsje ziet,
of het helder licht geeft, of ook bijna niet.
Hij ziet uit de hemel of wij lichtjes zijn,
jij in jouw klein hoekje en ik in 't mijn!*

Het licht wordt door de kinderen meegenomen

Schriftlezing: Micha 4:1-8

4:1 Eens zal de dag komen
dat de berg met de tempel van de HEER
rotsvast zal staan,
verheven boven de heuvels,

hoger dan alle bergen.
 Volken zullen daar samenstromen,
 2 machtige naties zullen zeggen:
 ‘Laten we optrekken naar de berg van de HEER,
 naar de tempel van Jakobs God.
 Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen,
 en wij zullen zijn paden bewandelen.’
 Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht,
 vanuit Jeruzalem spreekt de HEER.
 3 Hij zal rechtspreken tussen machtige volken,
 over grote en verre naties een oordeel vellen.
 Dan zullen zij hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers
 en hun speren tot snoeimessen.
 Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander volk,
 geen mens zal meer weten wat oorlog is.
 4 Ieder zal zitten onder zijn wijnrank
 en onder zijn vijgenboom,
 door niemand opgeschrikt,
 want de HEER van de hemelse machten heeft gesproken.
 5 Laat andere volken hun eigen goden volgen –
 wij vertrouwen op de naam van de HEER, onze God,
 voor eeuwig en altijd.
 6 Als die tijd gekomen is – spreekt de HEER –
 zal ik de kreupelen verzamelen,
 de verstrooiden bijeenbrengen,
 verenigen wie ik onheil heb gebracht.
 7 De kreupelen zal ik sparen,
 van de verdrevenen maak ik een groot volk,
 en op de Sion zal de HEER hun koning zijn,
 van nu tot in eeuwigheid.
 8 En jij, wachttorens over de kudde, vesting van Sion,
 jij zult je vroegere heerschappij herkrijgen,
 aan jou, Jeruzalem, behoort het koningschap toe.

We zingen: Lied 463:5, 6, 7 en 8

Verkondiging:

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Het was een stralende dag voor ons, voor Martha en mij eind september. Niet in Jeruzalem.
 Maar in New York. Het was de heel week al mooi geweest, maar ook onze laatste dag was
 stralend. Ik wilde voor we weer naar het vliegveld zouden gaan nog wel naar het gebouw van
 de Verenigde Naties. Het leek me een imposant gebouw. En ook wilde ik er een speciaal
 standbeeld gaan bekijken.

Maar dat liep op een teleurstelling uit. Het gebouw is omgeven door een hoog hek. En er staan palen waardoor je er niet zomaar in kunt rijden. Ik probeer de bewaking uit te leggen wat ik wilde. Mijn Engels was blijkbaar zo slecht, dat hij me zijn telefoon gaf om te zoeken wat voor beeld ik bedoelde. Ik vond het. *“Ja, ik ken het. Dat staat daar in de tuin, achter het hek!”* En ik kon er alleen komen door speciale tickets te kopen, door mijn koffer achter te laten. En door de sluis met röntgenapparatuur te gaan. Tja, daar hadden we niet meer de tijd voor. Helaas.

Het gaat om dit beeld:

Maar ik heb het dus niet in het echt gezien. Het beeld is van de Rus Evgeniy Vuchetich. En zijn werk heet *“Laat ons zwaarden omsmeden tot ploegscharen.”* Wapentuig wordt land- en tuinbouwgereedschap. Middelen om te vechten en te doden worden tot middelen om te bebouwen en te bewaren. Het beeld is in 1958 geschonken door de toenmalige Sovjet Unie aan de VN. Het beeld staat symbool voor het einde van geweld en het begin van de wereldvrede. Daarvoor is de Verenigde Naties in het leven geroepen. Men geloofde er in, dat het toch misschien ooit zou lukken.

Bizar dat dan zo'n gebouw tegenwoordig een vesting moet zijn. De nasleep van 9/11.

Ook Micha heeft het over een stralende dag. Ik lees zijn woorden tenminste als woorden van heil, van vreugde en vrede dankzij God en mensen. Ik lees het als heilsprophetie. Dat is steeds het dilemma bij de uitleg van Micha. Want de woorden kunnen ook in de mond van Micha's tegenstanders gelegd worden. Het kan ook klinken als "Ach Micha houd je kritische mond maar voor je. Wat zullen we veranderen? God geeft ons toch wel vrijheid en vrolijkheid! Het loopt niet zo'n vaart."

De dorpsmens Micha had veel kritiek op de kliek in Jeruzalem. Vooral op de hoogopgeleiden. Op de hooggeplaatsten. Ze deden er alles aan om huizen van akkers van anderen te stelen.

Micha spreekt als een profeet. Als een klokkenluider van God. Of je zou ook kunnen zeggen: hij heeft een geel hesje aan en is kritisch op hoe het er in de samenleving aan toe gaat. Rijken worden rijker, armen worden armer. De elite wordt aangeklaagd. En Jeruzalem wordt letterlijk en figuurlijk een puinhoop. Voor straf ontvolkt. Leeg, overwoekerd.

Een mens moet van goeden huize komen om daarin nog toekomst te ontdekken. Je moet wel een groot vertrouwen hebben, een ijzersterke visie. Die kan alleen van de andere kant komen. We kunnen niet aan Micha 4 beginnen zonder te weten waar de Heer vandaan komt. Zijn beschuldiging, door de mond van de profeet, is hevig. Maar het is de werkelijkheid, het is gebeurd, het gebeurt. En wanneer we niet horen naar het onderricht, dat de Heer vanuit Sion doet klinken zal het weer gebeuren. We zullen keer op keer moeten luisteren naar de woorden van de Bijbel. Van commentatoren namens God. Die kunnen helpen te ontdekken wat er gaande is. Wat er fout gaat. Wat er nodig is om tot verandering en verbetering te komen. Om tot een stralende dag te komen.

Die stralende dag wordt uitgebreid beschreven.

Er is een beweging van volken naar Jeruzalem. Niet naar de grote wereldsteden die wij kennen. Maar naar Jeruzalem. Naar de berg Sion.

En het wordt een stralende dag van vrede. Zwaarden worden ploegijzers. Speren worden snoeimessen. Wapentuig wordt tuingereedschap. Tanks worden landbouwwerktuigen.

En nog méér: Ieder zit onder zijn vijgenboom. En onder zijn eigen wijnrank. Een op en top Zwitsers Leven gevoel. In alle rust, geen oorlog, geen wapengekletter. En eten en drinken genoeg. Genieten in de schaduw van je eigen vruchtbomen!

Maar er is nog meer: De kreupelen worden verzameld. De verstrooiden worden bijeengebracht. Bij het Bijbeluur in Ewoud maandagmiddag zag men zich al gaan in de optocht: met rollator, rolstoel en scootmobiel!

Dat is nog eens een transitie! Het is een droom. Een visioen.

Want onze werkelijkheid is nog steeds anders. Eentje van oorlog en bruto geweld. Van honger en dorst. Van onrecht en onderdrukking.

Om moedeloos en machteloos van te worden. Om ontzettend pessimistisch te zijn en te blijven. Het gebeurt nog niet in onze werkelijkheid, maar kan wel dichterbij komen. We koesteren de hoop, we voeden de verwachting dat het goed komt, dat alles goed zal zijn. In

allen. God en wij. Waarop is die hoop gegrond? Kwestie van positief denken? Willen is kunnen?

God moet er meer moeite voor doen. Het is niet zomaar een belofte, maar een ommekeer. Van Godswege is het een doorbraak. Hij gaat ervoor, omdat Hij niet anders kan. Alhoewel, Hij kan wel anders, maar wil niet anders. Hij geeft zijn 'project' niet op.

Het is een geschenk van God en inzet van ons zelf. Daar moeten we elke keer weer aan herinnerd worden. Samen het verhaal van vrede levend houden. Tegen de massa in soms. Maar met kleine stappen vrede brengen. Met liefde. Recht. Respect. Aandacht.

Daar hebben we als gemeente een belangrijke rol in. Om de droom te delen met elkaar. Om het visioen van vrede vast te houden en te vertellen. Om er samen aan te werken.

Sommige mensen hebben een speciale verantwoordelijkheid daarin. Ouderlingen, diakenen en predikanten. Mensen als Daniëlle en Marieke die vandaag beiden ouderling worden. Niet dat we het op hen afschuiven. Het hen allemaal laten doen. Maar ze houden ons bij de les. Ze sporen ons aan. Ze inspireren ons. Om samen te streven naar shalom, echte vrede in ons midden.

Het visioen geeft hoop: hoop dat het beter wordt, dat er vrede komt in een wereld die zoveel strijd kent. Het verlangen daarnaar moet in elke tijd weer gevoed worden. Juist in de advent, de tijd waarin we deze woorden lezen. We zien uit naar de komst van de Heer. Ook in het kind in de kribbe laat God zien wat hij voor heeft met deze wereld. Hoe ver hij wil gaan om ons de vrede te brengen. Met God. Met mensen om ons heen. Met onszelf.

Wie de woorden van Micha en anderen leest mag het geloven: God laat de wereld niet in het donker zitten. Er komt een stralende dag. Voor iedereen!

Amen.

Meditatief moment: het kwartet zingt: *'A Day of Peace'*

1. O day of peace that dimly shines
Through all our hopes and prayers and dreams
Guide us to justice, truth and love
Delivered from our selfish schemes

2. May swords of hate fall from our hands
Our hearts from envy find release
Till by God's grace our warring world
Shall see Christ promised reign of peace

3. Then shall the wolf dwell with the lamb
Nor shall the fierce devour the small
As beasts and cattle calmly graze
A little child shall lead them all

4. Then enemies shall learn to love
All creatures find their true accord
The hope of peace shall be fulfilled
For all the earth shall know the Lord

Vertaling:

1. O dag van vrede die vaag schijnt
door al onze hoop en gebeden en dromen,
leid ons naar gerechtigheid, waarheid en liefde
verlost van onze egoïstische plannen.
2. Mogen zwaarden van haat uit onze handen vallen;
onze harten van afgunst bevrijding vinden
tot door Gods genade onze strijdende wereld
zal zien de belofte van vrede door Christus beloofd.
3. Dan zal de wolf bij het lam wonen
noch zal de woeste de kleine verslinden.
Terwijl beesten en runderen rustig grazen
Zal een klein kind hen allemaal leiden.
4. Dan zullen vijanden leren lief te hebben.
Alle wezens vinden hun ware overeenstemming.
De hoop op vrede zal worden vervuld,
want de hele aarde zal de Heer kennen.

We zingen: Lied 466:5 en 7

DIENST VAN BEVESTIGING

Presentatie nieuwe ambtsdragers
(Er zijn geen bezwaren ingebracht)

Voorstellen

De nieuwe ambtsdragers stellen zich aan de gemeente voor door het noemen van de naam en de taak die zij op zich gaan nemen.

Daniëlle van den Houten-Schaap
Marieke ter Horst-van Oord

Gebed

Heer onze God,

Wij danken u voor deze gemeenteleden die een ambt op zich willen nemen en zo een stukje verantwoordelijkheid willen dragen binnen de kerkenraad. We bidden u om uw zegen over hun ambtswerk. Dat ze het met plezier mogen doen; dat het ten goede mag komen aan de opbouw van de gemeente en het zo tot eer mag zijn van uw Naam.

Door Jezus Christus onze Heer die met de heilige Geest leeft en regeert in eeuwigheid, Amen

Belofte en bevestiging

v: Daniëlle en Marieke,

Jullie staan hier,

in het midden van de gemeente

en voor Gods aangezicht

en ik vraag jullie

willen jullie, aan deze gemeente verbonden,

haar liefhebben en dienen naar Gods gebod,

*en er de arbeid verrichten die ons allen bouwt,
als dienst aan Hem zelf,
betrouwbaar voor God en mensen
en met inzet van al jullie gaven?
Willen jullie gehouden zijn aan Gods Woord
en Zijn Rijk met ons verwachten?
Beloven jullie voorgoed geheim te houden
al wat je in het verborgene wordt toevertrouwd,
en te spreken waar onrecht geschiedt?*

- Daniëlle van den Houten-Schaap (Dina Christiana Agatha)
 - Marieke ter Horst-van Oord (Maria Elisabeth)
- Wat is daarop je antwoord:

Ja, met Gods hulp, dat beloof ik

Handoplegging
v: *Wees dan gezegend in je arbeid
in Christus' gemeente!
Laat zijn Geest
ook over jou vaardig worden.
Moge de liefde en de vreugde
je daarbij nooit ontbreken.
Bewaar je vertrouwen in Hem
die jou bewaart op al je wegen.
Amen.*

We zingen: Lied 833

Belofte van de gemeente staande
v: Gemeente van Christus,
beloofst u
uw ambtsdragers te omringen met uw meelevens,
hen bij te staan in onze gezamenlijke dienst
aan de Heer en zijn Rijk,
en hen keer op keer te dragen met uw gebed?
Allen: Ja, dat beloven wij!

We zingen: Lied 793:1 en 2 (staande)

DIENST VAN HET ANTWOORD

Update

Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

Dankgebed

...

Voorbede

God, nu branden er al twee kaarsen in ons midden.
 In het sterker wordende licht
 van de goede boodschap van Uw komst
 leggen we ons leven voor U open, zoals wij zijn,
 verlangend naar vrede, recht en gerechtigheid
 voorzichtig op zoek naar de tekenen van Uw heil.
 Geef dat uw licht ons mag sterken
 om de ijzeren krachten in ons leven om te smeden
 tot werktuigen van vrede in Uw hand.

We bidden U:

trek ons mee naar voren, langs de bakens van uw Rijk,
 zodat we deelgenoot worden van Uw verlangen
 voor uw wereld en uw mensen.

Weef ons zo in uw verhaal tot een gordel van hoop,
 tot een mantel van gerechtigheid
 waarmee we het duister tegemoet treden.

Om beweging bidden we.

Mensen die op gang komen, langzaam misschien,
 maar toch, op gang naar recht en rede.

Om akkers die weer opleven.

kunnen dragen naar vermogen.

Om de kans een stap te zetten in de goede richting.

Om een omwenteling bidden we.

Alles anders, van harde taal naar zacht zwijgen,
 van stoere woorden naar zoeken naar de juiste toon,
 van gewoon-maar-doen naar eerst vragen,
 luisteren, tasten naar wat toekomst biedt.

Om verrassing bidden we,

een glimlach die doorbreekt als alles anders loopt,
 de vonk van de humor,

de aanstekelijkheid van de lach.

Om de verrassing van U, God,

die zich een weg naar mensen baant,

ergens in die vreemde stoet meetrekt ons leven binnen. (RB)

Stil gebed

Onze Vader

Delen van de bloemengroet

Intussen komen de kinderen van de nevendienst terug

Inzameling van de gaven

Eerste collecte (zwarte zak):

Tweede Collecte (groene zak): is bestemd voor het werk van de kerk

Wie dat wil kan de kinderen uit de crèche ophalen.

AAN HET EINDE

We zingen (staande) slotlied: Lied 1010:2 en 3

Uitzending

Zegen:

*De HEER,
leidt ons
van de dood naar het leven,
van onwaarheid naar waarheid;*

*leidt ons
van vertwijfeling naar hoop,
van angst naar vertrouwen;*

*leidt ons
van haat naar liefde,
van oorlog naar vrede.*

*Vrede vervult
ons hart,
onze wereld,
heel de schepping.
In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.*

We zingen: Lied 425

We luisteren naar orgelspel

Inzameling van de gaven bij de uitgang voor het werk van de kerkrentmeesters